



מ"ת 47726/07/15 - חן יצחקיאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 47726-07-15 מדינת ישראל נ' יצחקיאן
תיק חיצוני: 314028/2015

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מבקש	חן יצחקיאן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להורות על החזרת תפוס.

רקע

ביום 18.7.15 תפסה המשיבה את רכבו של המבקש, ג'יפ טויוטה מ.ר. 70-062-23 (להלן: "הרכב" - ר' הצילומים - ת/1), לאחר שהלה נהג בו בחוף הים בצפון חדרה ובתוך כך דרס צעירה ששכבה על החוף וגרם לה לחבלות (שברים בשבע צלעות, שבר בעצם הכתף, שטפי דם בגולגולת וימני חבלה מאחורי האוזן).

ביום 23.7.15 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה פוזת ברכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, נהיגה בקלות ראש שגרמה חבלה לאדם לפי סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 ואיסור נהיגה בחוף הים לפי סעיף 2 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים.

נימוקי הבקשה

ב"כ המבקש העותר להחזרת הרכב לידי, טוען כי מדובר ב"תפיסה שנעשתה ללא עילה כנה שהרי ברור כי אין תכלית בהחזקת הרכב", מעיר כי המשיבה יכולה היתה לצלמו או לתעדו בכל דרך אחת לשם הצגתו כראיה בתיק העיקרי ומוסיף כי המשך החזקתו על ידי המשיבה מהווה פגיעה חמורה בקניינו ובחירותו של המבקש שכן מדובר ברכב יחיד המשרת את בני משפחתו המיידית ולכן אביו הוא זה הנאלץ להסיעו מדי יום למקום עבודתו ברכבו שלו.



עמדת המשיבה

בתגובתה בכתב מיום 14.10.15 הבהירה ב"כ המשיבה, המתנגדת לבקשה זו, כי מדובר ברכב שנתפס בין השאר מתוך כוונה לבקש את חילוטו בסיום ההליך בתיק העיקרי. בדיון שהתקיים בפני היום הוסיף ב"כ המשיבה וטען כי משהרכב היווה רכיב מהותי בביצוע העבירות (כמו במקרים שנדונו בבתי המשפט העליון והמחוזי בע"פ 1000/15 **אבו אלחוזה נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מחוזי חיפה) 13859-01-15 **עטל נ' מדינת ישראל** ות"פ (מחוזי י-ם) 29371-11-13 **מדינת ישראל נ' אברמוב**) ומשהמבקש כבר הודה בביצוע עבירות אלה, הורשע ומשפטו עומד בפני סיום, הרי מדובר במקרה בו יש טעם ברור בהמשך החזקתו לצורך חילוטו, וזאת בהתאם להוראת סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (**להלן: "הפסד"פ**).

לכך השיב ב"כ המבקש כי לא מוכר לו מקרה אחד של תאונה בו הורה בית המשפט בסופו של ההליך על חילוט רכבו של הנאשם והפנה אל החלטת ביהמ"ש לתעבורה בחיפה בה"ת 6126-02-14 **דליה אבו כלב נ' משטרת חיפה** בה הורה כב' השופט ג' קרזבוים על השבת רכבה של המבקשת אשר נחשדה בגרימת תאונת דרכים, הפקרה ושיבוש מהלכי משפט.

דין והכרעה

סעיף 39 (א) לפסד"פ קובע כי:

"(א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.

לטעמי, לגופו של עניין וככל שדבר יהיה רלבנטי לעתירת המשיבה לכלול את חילוט הרכב כרכיב ענישתי בשלב קביעת עונשו של המבקש, צודק ב"כ המשיבה באבחנה לה הוא טוען בין אותם מקרים בהם מדובר ברכב ששימש לביצוע עבירה אחרת לבין המקרים - כמו זה שבפני - בהם מדובר ברכב ששימש רכיב מהותי בביצוע העבירה ואשר בלעדיו לא יכולה היתה היא להתבצע.

יחד עם זה, אני סבורה כי בשלב בו מצוי ההליך המשפטי כנגד המבקש עתה, ובאופי הבקשה שיש לצידה נכונות להסתפק בחלופת תפיסה אשר תבטיח את אפשרות חילוטו של הרכב בבוא העת, ניתן להסתפק במקרה זה ב"חלופת תפיסה" שפגיעתה בזכות הקניין של המבקש תהא פחותה.

על פי ההלכה הפסוקה: **"במסגרת עריכת האיזון שבין זכותו הקניינית של המבקש את שחרורו של הרכב, לבין הרצון להבטיח את מימושה של תכלית תפיסתו, על בית המשפט להתחשב בתכלית הקונקרטית המונחת בבסיס תפיסתו בנסיבות העניין, שבענייננו הייתה תפיסה לצורך הבטחת אפשרות חילוט עתידית. משנתבררה תכלית התפיסה, על בית המשפט לקבוע האם ניתן להשיג תכלית קונקרטית זו על דרך של קביעת "חלופת תפיסה" היינו, על ידי שחרור הרכב בתנאים הבאים להבטיח את מימוש תכלית התפיסה - וזאת על מנת להביא לפגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות ברכב התפוס" - ר' רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל; בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל; רע"פ 1588/13 סובחי נ' מדינת ישראל וכן בש"פ 6529/10 דודו מגדיש נ'**



מדינת ישראל בו נקבע כי: "בבוחנו את האפשרות להוציא צו זמני, שומה על בית המשפט לבחור באמצעי שלצד הגשמתו את התכלית שלשמו ננקט, פגיעתו הקניינית בבעל הרכוש מינימאלית והוא מאזן ככל שניתן בין האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט לאינטרס הפרט בקניינו".

המבקש שבפני הודה בביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב האישום ונכון להיום קבוע הדיון בתיק העיקרי לקבלת תסקיר וטיעונים לעונש ליום 20.1.16.

סופו של דבר, לנוכח הזיקה הברורה הקיימת בין הרכב נשוא הבקשה לבין העבירות שבוצעו והצהרת המשיבה על כוונתה לבקש את חילוט הרכב מחד ולאור טענת המבקש לפיה המשך תפיסת הרכב עד לתום ההליך המשפטי יסב לו ולבני משפחתו נזק (כשהוא עצמו פסול מלגד תום ההליכים נגדו) מאידך, הנני מורה על השבת הרכב לידי, בכפוף לתנאים הבאים:

- א. ניתן בזאת צו האוסר כל דיספוזיציה בג'יפ הטיוטה מ.ר. 70-062-23. הצו יירשם במשרד הרישוי כתנאי לשחרור הרכב.
- ב. המבקש יפקיד סך של 20,000 ₪ במזומן או בדרך של ערבות בנקאית בקופת בית המשפט, להבטחת תפיסת הרכב למקרה שבו הוא יחולט.
- ג. המבקש יחתום על התחייבות שלא לבצע כל דיספוזיציה ברכב אלא לשם חילוטו על ידי המדינה.
- ד. תיערך פוליסת ביטוח לרכב הנ"ל לטובת המדינה.
- ה. יירשם שיעבוד הרכב הנ"ל (אצל רשם המשכונות ומשרד הרישום) לטובת המדינה.

המזכירות תשלח העתק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים בפקס.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ו, 26 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.